

Actief christen in de politiek

Matthijs Brinkhuis

Politiek actief zijn en actief christen zijn, voor mij is het een mooie maar soms ook lastige combinatie. Mijn ouders zijn allebei werkzaam in de Rooms-Katholieke kerk, zodoende ben ik ook kerkelijk actief geworden. Ik ben inmiddels al heel wat jaren in de kerk bedrijvig als vrijwilliger en ga elke week naar de kerk. Tegelijkertijd ben ik voorzitter van DWARS Overijssel. Hoewel GroenLinks natuurlijk wel voor een deel een christelijke achtergrond heeft, is het zeker binnen DWARS vrij zeldzaam om kerk en politiek te combineren. Binnen onze afdeling zijn er wel mensen met een christelijke achtergrond, vaak gereformeerd, maar

en het in de kerk actief zijn gelukkig goed samen. De kerk en GroenLinks hebben immers voor mij voor een groot deel dezelfde doelen: de wereld een stukje beter maken, omzien naar de zwakkeren en zorg dragen voor de aarde. Voor die dingen kan ik mij bij beide inzetten. Natuurlijk zijn er dingen waar de Katholieke kerk en GroenLinks allebei heel anders over denken. Dat zijn vaak ook de zaken waar ik een andere mening heb dan wat de leer van mijn geloof voorschrijft. Met name ten aanzien van homoseksualiteit heb ik een fundamenteel andere mening dan mijn kerk. De Nashville-verklaring, die

Wicke, predikant en betrokken bij het kerkasiel. De marathondienst is nu beëindigd. Het doel is namelijk bereikt. Het Armeense gezin, dat in de Bethelkapel verbleef, mag samen met ruim zeshonderd kinderen blijven omdat de coalitie heeft besloten tot een kinderpardon. Het kerkasiel en andere initiatieven vanuit de christelijke gemeenschap heeft

Matthijs Brinkhuis is voorzitter van DWARS Overijssel.

Voor mij is GroenLinks de partij die het meest het evangelie in uitvoering probeert te brengen

zij hebben meestal de kerk verlaten. Vaak omdat ze zich niet konden vinden in de manier waarop het geloof werd beleefd in deze kerken of omdat ze helemaal niks meer met de kerk te maken wilden hebben.

Toch heeft het voor mij gelukkig nooit gevoeld alsof ik een keuze moest maken tussen kerk en politiek. Ik denk dat ik zo'n keuze ook nooit hoeft te maken. Dat ik politiek actief ben geworden, heeft juist voor een groot deel met mijn geloof te maken. Mijn ouders hebben mij natuurlijk katholiek opgevoed, daar ben ik heel blij mee, maar zijn ook mensen die politiek geïnteresseerd zijn en midden in de maatschappij staan. Door de inspirerende verhalen over Jezus vond ik dat ik ook een steentje bij moest dragen aan de maatschappij.

Voor mij is GroenLinks de partij die het meest het evangelie in uitvoering probeert te brengen. Op de meeste momenten gaat het politiek actief zijn

de katholieke kerk gelukkig niet heeft ondertekend, kwam dan ook hard aan bij mij en veel mensen in mijn omgeving, gelovig of niet gelovig. Op zo'n moment voel je je toch een beetje beschaamd dat zo'n verklaring wordt ondertekend door mensen die zich net als jij ook christen noemen. Gelukkig hebben we vanuit DWARS een duidelijk tegengeluid kunnen laten horen. Steeds minder mensen zijn gelovig in Nederland. Ik schrik niet van deze ontwikkelingen en begrijp het ook wel goed, maar toch vind ik het jammer. Het geloof betekent voor mij heel veel en kan dat ook nog steeds voor veel mensen betekenen. Het kan mensen in nood helpen, troost bieden voor mensen en ook zijn kerken vaak belangrijke steunpilaren in de maatschappij. Dat kan wel alleen als de kerk mee verandert met de tijd en haar deuren écht openstelt voor iedereen. De persoon die op deze plek de vorige keer een column schreef was Axel

zeker bijgedragen aan deze beslissing. Het kerkasiel is een mooi voorbeeld waarin de kerk opkomt voor de zwakkeren in de samenleving, kinderen beschermt en een veilig thuis biedt. Maar denk ook aan alle regenboogvlaggen die na de Nashville verklaring door verschillende kerken werden uitgehangen. Als kerk moet je je uitspreken tegen onrecht en uitsluiting net als GroenLinks dat behoort te doen. Het laatste jaar, ik ben nog niet zo lang politiek actief, is DWARS voor mij echt een thuis geworden, ik heb veel mensen mogen ontmoeten en daarmee een band opgebouwd. Iets soortgelijks heb ik bij de kerk, waar ik veel vrienden heb en me ook echt thuis voel. Ik hoop dat die twee 'thuizen' elkaar juist gaan versterken en zich beiden verder gaan inzetten voor verandering. Dat kan al klein beginnen. Gewoon vanuit een provinciale afdeling, gewoon vanuit een parochie. Want kerk en politiek kunnen elkaar juist versterken.